

Naadens Sol

Naadens Sol endnu bestråler
Jordens Kugle runden om,
Byder endnu fulde Straaler
Frem af Liv og Lægedom.

Jesus, Naadens Sol omringer
Jordens Kugle rundt omkring.
Breder sine Naadevinger
Over hele Jordens Ring.

Jesus dine Arme strækker
Ud til alle Syndere,
Og dem alle Naade rækker
Som en naadig Frelsere.

Naadens Sol endnu beklæder
Han som Verden dømmes skal,
Og enhver, som der hen træder,
Undgaar evig Ve og Kval.

Som en Midler han agerer
Endnu alle Syndres Sag,
Og for dennem prokurerer,
Mens det hedder Naadens Dag.

Denne Naade vel betragter,
Denne store Kjærlighed
Mærker vel og nøje agter,
Eder selv til Gavn og Fred.

I, som bo paa Jordens Klode,
Alle af en Slægt og Rod,
Alle grene af en Pøde,
Alle af et Byrd og Blod,

Alle med et Blod forløste,
Som til eders Salighed
Den korsfæstede udøste,
Da han sig i eders Sted

Til et Offer gav og døde
Som en Morder paa et Træ,
Da han Eders Skyld og Brøde
Bar med Eders Nød og Ve.

Mærker alle, ser og kjender,
At han Middelpunktet er,
Som til alle Jordens Ender
Vender sig i Naade her;

Som og Middelpunkter bliver
I den lange Evighed
Hvor ham ene Æren giver
Den udvalgte Menighed.

Eder derfor alle skynder,
Haster til det Centrum hen;
Han vist Eder alle ynder,
Og er Eders bedste Ven.

Han til Eder sig har bundet
Med en evig Kjærlighed.
Og af Evighed har fundet
Raad til Eders salighed.

Han paa Eder alle tænkte,
Førend Verden endnu var;
Førend I til Naade trængte,
Naade han for Eder bar.

Skjønt han saa den trædste Slange
Som fra Gud var kasted ned,
Eder hastig vilde fange
Ved sin List og Snedighed;

Til sin Signelse og Ære
Eder han dog dannede,
At I evig skulde bære
Hans Portræt og Billede.

Og end skjønt I alle tabte
Dette Æresbillede,
Hvor udi han Eder skabte,
Og da Satan lignede;

Saa er da hans Hjerte blevet
Uforandret, ja, hvad sker?
Eders Nød ham haver drevet
Til at elske Jer end mer.

Kjærlighed til Eder drager
Ham fra Himlens Trone ned.
Eders Kød han paa sig tager,
Kever her i Usselhed;

Lider Spot, Foragt og Baade
Saares hel fra Top til Taa;
Pines, plages uden Naade,
Til han giver Aanden op.

Efter al udstanden Smerte,
Som han led i Eders Sted,
Lader han sit ømme Hjerte
Aabne jer til Salighed,

Derved at til Kjende give,
At han Synd're haver kjær,
Og vil alle naadig blive,
Som til han i Troen ser,

Alle, som af Hjærtet vender
Sig til ham i deres Nød,
Og som Frelser ham Erkjender,
Som til deres Liv var død.

Mærker da, I Folk og Slægter!
Som omkring paa Jorden bo,
Mærker, agter, alle Sekter!
Hvor paa Eders Vel beror.

Kunde nogen vel bevise
Eder større Kjærlighed?
Kan I nogen anden prise
For en større Trofasthed?

Kan vel noget derfor være
Mere billigt, end igjen
Ham at elske ham at ære,
En saa god og trofast Ven

Hvo har dog til Eders Hjerter
Større Ret end Jesus har?
Som led derfor større Smerter
Da han her paa Jorden var?

Kan og nogen Eder give
Større Skat og Herlighed?
Vil I hans da ikke blive
Her og der i evighed?

Eders Bedste dog betænker,
Vender Eder til ham om;
Sjæl og Legem hammen skjænker
Til en evig Ejendom.

Lader ham det Centrum være,
Som I ene sigter til;
Giver ham alene Ære,
I det ej fortryde vil.

For ham sig til sidst skal bøje
Dog hvert Knæ i Støvet ned,
Naar i Skyen hvert et Øje
Ham skal se i Herlighed.

Alt for sildig da at vende
Sig til ham med Bøn og Graad;
Naadens Tid er da til Ende,
Ingen Steds er Hjælp og Raad.

Klipperne ej noget skjuler,
Som ej haver fundet her
Skjul i Jesu Vunders Huler,
Som den rette Klippe er.

Denne Klippe her maa være
Grunden som I bygge paa,
Om I hisset skal med Ære
For Guds Ansigt vel bestaa.

Den maa være og alene
Eders Skjul og Tilflugtssted;
Andet Eder ej kan tjene
Her og der til Sikkerhed.

Ser dog hvor de bange Duer
Søgen hen til Klippens Hul,
Naar Uvejrs og Storm dem truer,
For at være der i Skjul!

Hen til Salighedens Klippe
Skynder Eder ligesaa;
Skjønt alt andet da vil glippe,
Ham I dog kan lide paa.

Klipperne maa alle vige,
Naar i Kraft og Majestæt
Over hele Jorderige
Han afsiger Dom og Ret.

Hvor vil I da Tilflugt finde,
I, som ej i Jesu Saar
Her har sluttet Eder inde?
I kun ilde da bestaar.

Hører, alle Jordens Ender!
Derfor Jesu egne Ord:
Eder alle til mig vender,
Alle paa den ganske Jord;

Og saa vist jeg Jesus beder,
Vil jeg frelse hver en Sjæl;
Alle derfor mig tilbeder,
Jeg vil Eder alle vel!

Forfatteren er ukendt, men det ser ud til,
at det er trykt i "Til Gavn og Glædes
Bogtrykkeri" i Vejle.